

Rendhagyó spanyol óra a Cervantes Intézet igazgatójával

2019. november 28-án ismét különleges látogatót fogadtunk iskolánk magyar-spanyol kéttanítási nyelvű tagozatán, Javier Valdivielso Odriozola, a budapesti Cervantes Intézet jelenlegi igazgatója személyében. A vele eltöltött tanóra alatt megtudtuk, hogy az intézménynek 87 központja van és jelenleg a világ 44 országában dolgoznak a spanyol nyelv népszerűsítéséért, minőségi oktatásáért. Ők felelnek a legnagyobb tekintéllyel rendelkező DELE nyelvvizsgák összeállításáért, nyelvtanfolyamok szervezéséért, és kulturális programok szervezéséért.

Az óra kezdetén átismételtük a legfontosabb statisztikai adatokat, ami a nyelvtanulókat illeti és örömmel konstatáltuk, mekkora közösséghez tartozunk, ugyanis az Egyesült Államokban, Angliában és Franciaországban is egyre többen választják, nem is beszélve a 21 országról, ahol hivatalos nyelv a spanyol. Igazgató Úr szót ejtett a nemzetközi nyelvvizsga fontosságáról a munkaerőpiacon, és bátorított minket arra, hogy készüljünk fel, és szerezzük meg, mert visszatérül a befektetett idő, energia és pénz. Említettük a megpályázható ösztöndíjakat, és egyéb nemzetközi lehetőségeket, amikkel tovább bővíthetjük ismereteinket.

Ezek után meglepő nyíltsággal mesélt a munkájáról, a családjáról, az életmódról, amit az országok és kontinensek közötti költözések sora kíván, nem feledkezve meg a nehézségekről sem. Lenyűgöző volt számomra, hogy már dolgozott Marokkóban, New Yorkban, Rómában, Bulgáriában, és most Budapesten van. Elmondta, hogy minden helyen 3-5 év között maradhatnak, és mikor ez letelik, az összes Cervantes Intézetben felszabaduló helyek közül felállítanak egy sorrendet aszerint, hogy hova szeretnének legjobban menni, és a madridi székhelyen lévő igazgatók osztják be, hogy ki hol folytatja a következő években, így nem ők döntenek a helyszínről. Meglepett, hogy a budapesti központ Európán belül egyike a legnépszerűbbeknek a diplomaták körében.

Érdeklődve fordult hozzánk, a továbbtanulásról szóló terveinkkel, vagy Spanyolországba tett látogatásainkkal kapcsolatban. Kíváncsi volt, mennyi ismerettel rendelkezünk a kultúráról, milyen zenét hallgatunk, milyen ételeket kóstoltunk, vettünk-e részt cserediák-programban, jártunk-e Latin-Amerikában stb. Ezek után készségesen válaszolt a kérdéseinkre többek között az első benyomásról, amit Magyarország és a magyar nyelv gyakorolt rá. Megfogott az a gondolata, mely szerint minden országhoz kellő alázattal és nyitottsággal igyekszik fordulni, megtanulni a nyelvet, és megérteni a szokásokat. Biztosított minket, hogy ha lesz egy kicsit több ideje, a magyarral is megpróbálkozik, bár tudja, nem lesz könnyű feladat.

Összegzésképpen elmondhatom, hogy végtelenül pozitív élmény volt egy ilyen tapasztalt embert hallgatni, és beszélgetni vele. Egyszerre motivált és elgondolkoztatott, amiket hallottam tőle, de az biztos, hogy számomra a legfontosabb tanulsága az órának az, hogy a mai világban sokkal több lehetőségünk van a jövőre nézve, mint amennyit el tudunk képzelni. Keresni kell, érdeklődni, tanulni, fejleszteni a képességeinket, haladni előre és megragadni minden lehetőséget. (Terkovics Angéla Letti, 11.B.)

